

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperesnek az Országos Rendőr-főkapitányság alperes ellen közigazgatási bírság tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. január 5. napján kelt 3.K.21.963/2008/3. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 4. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.K.21.963/2008/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság a 2008. június 5. napján kelt 21000-161-891/2008.ált. számú határozatában a felperest 60.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte figyelemmel arra, hogy a felperes az általa üzemben tartott frsz-ú gépjárművel 2008. május 23-án 17:15-kor külterületén a 60 km/óra sebességkorlátozást előíró tábla hatálya alatt a megengedett legnagyobb sebességet meghaladó - 94 km/óra - sebességgel közlekedett. A felperes fellebbezése folytán eljáró Országos Rendőr-főkapitányság a 2008. augusztus 25-én kelt 21000-161-891/4/2008.ált. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és - szükség esetén - az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Állította, hogy a hatóságok a tényállást nem tisztázták kellő mértékben, mert közlekedési szabályt nem sértett, mivel gépjárműve a bemérés pillanatában nem a sebességkorlátozó tábla hatálya alatt közlekedett. Kifogásolta azt is, hogy a másodfokú határozatot hozó szerv a másodfokú határozatból kétséget kizáró módon nem állapítható meg, így vitatta azt is, hogy a másodfokú eljárásban ténylegesen a hatáskörrel rendelkező szerv járt el.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy a

felperes a jogerős határozatban megállapított tényállás helyességét megcáfolta, és az eljárás során azt sem zárta ki az alperes, hogy a felperes gépjárművét nem a sebességhatároló tábla hatálya alatt, hanem ahhoz közel, de még a tábla előtt vezette 94 km/órás sebességgel a fényképfelvétel szerint. Az elsőfokú bíróság egyet értett a felperessel abban is, hogy a másodfokú határozat sérti a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72.§ (1) bekezdését, mert abból nem állapítható meg a hatáskör gyakorlójának személye, továbbá a döntéshozatal helye, ideje, a döntés kiadmányozójának neve és hivatali beosztása.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és kérte a jogerős ítélet "megváltoztatását" és a felperes keresetének elutasítását. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21.§ (2) bekezdésében foglaltakat, mert a döntéssel annak ellenére került sor a közigazgatási bíróság kiszabásának mellőzésére, hogy a felperes ténylegesen megszegte a megengedett legnagyobb sebességre vonatkozó előírást, így az alperes határozata törvényes és megalapozott volt. Vitatta, hogy az elsőfokú eljárás során elismerte volna, hogy a felperes gépjárműve nem a 60 km/órás sebességhatárolás hatálya alatt közlekedett a mérés pillanatában. Kiemelte, hogy ellenkérelmében kizárólag feltételelesen utalt arra, hogy a szabályszegés még a felperes előadása alapján is megállapítható, mert a nagy sebességgel haladó gépjárművét a gépkocsi vezetője nem tudta volna a megengedett sebességre lelassítani a tábla hatálya alá érve. Állította, hogy az elsőfokú bíróság megszegte a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét, mert a nyilatkozataiban felhozott érvekkel nem foglalkozott, nem vette figyelembe a felperes közlekedési szabályszegését alátámasztó tényeket, így a videofelvétel tartalmát, és nem adta indokát a rendelkezésre álló bizonyítékok mellőzésének sem, sértve ezzel a Pp. 206.§ (1) bekezdését és 221.§ (1) bekezdését. Állította, hogy a jogerős ítéletnek a másodfokú határozat alakszerűségére vonatkozó kifogásai is alaptalanok, mert a határozata megfelelt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 72.§ (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Kiemelte, hogy a hatáskör címzettje és a döntés kiadmányozójának személye nem feltétlenül azonos, mert megengedett, hogy a hatáskör címzettje belső szabályzatában kiadmányozási joggal valamely alsóbb szintű vezetőt bízjon meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta az elsőfokú bírósági eljárás és az alperes által Kfv. 3. sorszám alatt a Legfelsőbb Bíróság rendelkezésére bocsátott "teljes" közigazgatási iratanyag alapján, és megállapította, hogy az abban felhozott indokok alapján a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

Az elsőfokú bíróság a döntéshozatalhoz szükséges tényállást feltárta és a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelését elvégezte, döntését a szükséges mértékben indokolta, ezért a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, valamint Pp. 221.§ (1) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes közlekedési szabályszegését az alperes kellően nem bizonyította, mert az alperes határozatában arra hivatkozott, hogy a jogsértés elkövetését fényképfelvételek (több és nem egy fényképfelvétel) és a települési napló is igazolja, ugyanakkor az elsőfokú bíróság rendelkezésére kizárólag egy fénymásolt és javítást tartalmazó, ezért hitelesnek nem tekinthető fényképfelvétel fénymásolatát küldte meg - és a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott a határozati tényállás alátámasztására szolgáló egyéb bizonyítékot nem.

A 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50.§ (1) bekezdése alapján a hatóság feladata a döntéshozatalhoz szükséges tények, így perbeli esetben az elkövetés helyének, a sebességkorlátozás fennálltának, a sebességtúllépés mértékének bizonyítása, és a vizsgált bizonyítékok alapján a jogkövetkeztetések levonása. A közigazgatási határozat törvényességének felülvizsgálata iránt kezdeményezett közigazgatási perben a felperest terheli annak bizonyítása, hogy a perbe vont közigazgatási hatóság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a keresetben megjelölt jogszabályokat megsértette. A bíróságnak a kereseti kérelem elbírálásához ugyanazoknak a bizonyítékoknak kell rendelkezésre állnia (minimum), amelyeket az alperes is vizsgált, és amelyre döntését alapította. A Pp. 330.§ (2) bekezdése alapján a közigazgatási szerv feladata, hogy a határozat alapjául szolgáló közigazgatási iratokat a bíróságnak megküldje, a közigazgatási iratok körébe a közigazgatási eljárás során keletkezett iratokon túl, a szabályszegés tényét igazoló egyéb bizonyítékok is beletartoznak. A jogerős ítélet törvényességét vizsgáló Legfelsőbb Bíróság számára a bizonyítékok olyan köre kell, hogy rendelkezésre álljon, amely alapján a jogerős ítéletet hozó bíróság a döntését meghozta.

Az alperes 2008. november 26-án - saját szóhasználata szerint - a "teljes" közigazgatási iratanyagot küldte meg a Legfelsőbb Bíróság részére, mely szükségszerűen megegyezik az elsőfokú bíróság

rendelkezésére állt iratanyaggal. Ebben egy, fénymásolt - golyóstollal elvégzett jelölést, javítást tartalmazó - fényképfelvétel található a közlekedési szabályszegés elkövetésének alátámasztására. Sem a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott videofelvétel, sem a másodfokú határozatban hivatkozott további fényképfelvételek (többes szám), sem a települési napló nem képezte a "teljes" iratanyag részét, melyből az következik, hogy az elsőfokú bíróság sem ismerhette azokat, így alaptalan az alperes azon kifogása, hogy az elsőfokú bíróság jogsértően nem értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékok teljes körét. Az iratok között elfekvő egy darab, javítást tartalmazó fénykép fénymásolatból a sebességkorlátozó tábla és gépjármű egymáshoz való viszonya kétséget kizáróan nem állapítható meg, így ez a bizonyíték alkalmatlan a szabályszegés elkövetésének bizonyítására, mely okból helytállónan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a bizonyítékok alapján a felperes által elkövetett jogsértés kétséget kizáróan nem állapítható meg.

A határozat indokolására figyelemmel a perben irreleváns hivatkozás az, hogy a felperes felelőssége akkor is megállapítható, ha a felvétel a tábla hatálya előtt készült, mert ilyen következtetés a vizsgálat tárgyát és a marasztalás alapját nem képezte.

Azt is megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a másodfokú határozat alakszerűsége nem megfelelő. A másodfokú határozatot az alperes a Ket. 72.§ (1) bekezdését sértve hozta meg, mert a 410/2007.(XII.29.) Korm. rendelet 9.§ b) pontja alapján a bírsággal kapcsolatos eljárásban másodfokon az országos rendőrfőkapitány és nem az országos rendőr-főkapitányság jár el. A másodfokú határozat "fej-részában" a rendőr-főkapitányság került megjelölésre, míg az aláírás a rendőrfőkapitány nevében való eljárásra utal, ez az ellentmondás azt jelenti, hogy a határozat a Ket. 72.§ (1) bekezdése a) pontja ellenére nem nevezi meg pontosan az eljáró hatóságot. Az alperesi határozat a 2008. augusztus 12-én kelt, felperesnek megküldött tájékoztató levél ellenére nem tartalmaz utalást a döntéshozatal helyére, a döntés kiadmányozójának nevére, hivatali beosztására, holott a felperes fellebbezését elbírálásra az ORFK Rendészeti Igazgatóság Közlekedési Rendészeti Osztály Szombathelyi Szervezeti Egységéhez terjesztette fel az elsőfokú hatóság, mely okból a másodfokú határozat tartalma ellentétes a Ket. 72.§ (1) bekezdés f) és g) pontjával is, ahogy ezt az elsőfokú bíróság helytállónan állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2003. Közigazgatási jogegységi határozatában állást foglalt arról, hogy a közigazgatási szerv törvényben megállapított hatáskörét csak jogszabályi felhatalmazás esetén ruházhatja át (delegálhatja). A hatáskör gyakorlása azonban történhet úgy, hogy a közigazgatási szerv valamelyik szervezeti

egysége folytatja le az eljárást, ez azonban a hatáskör jogosultjának személyét és felelősségét nem érinti. A kiadmányozási (aláírási) jog belső szabályzatban való átengedése nem minősül hatáskör átruházásnak; a határozatban ebben az esetben fel kell tüntetni azt, hogy az aláíró a hatáskörrel feljogosított személy nevében jár el. A fenti követelményeknek az eljáró szervet egyértelműen meg nem nevező alperesi határozat nem felelt meg.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt hatályában fenntartotta a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, ezért annak megfizetéséről nem kellett rendelkezni.

Az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket az állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján.

Budapest, 2010. február 24.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincsó sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

Dr. Tóth